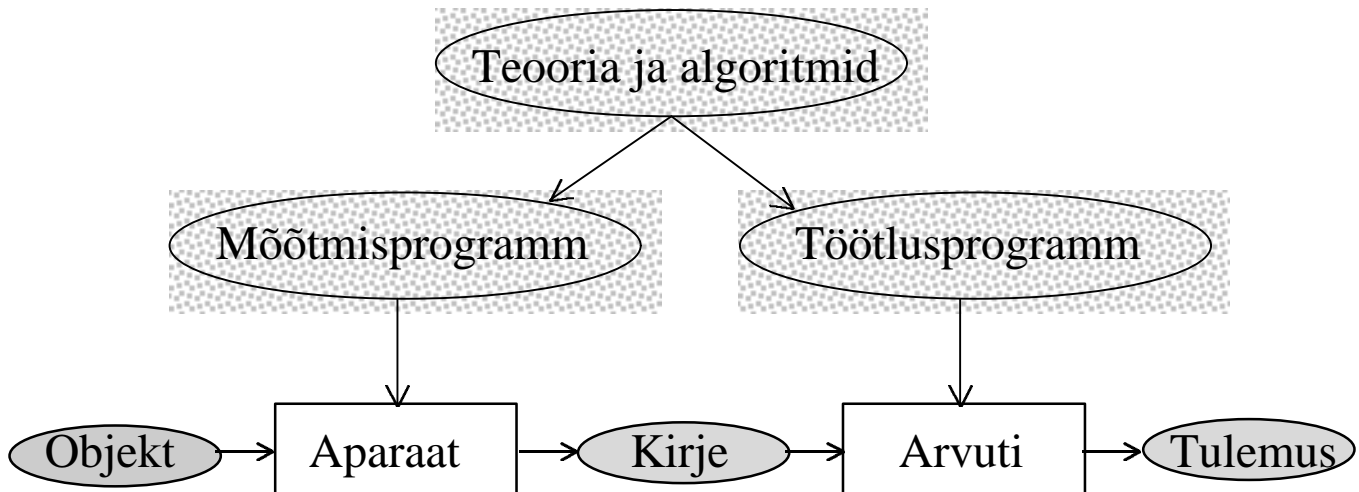

8. Mitmekanaliline mõõtmine

Mõõtmisprotsessi algebraline mudel

Informatsiooni teekond algab loodusest ja lõpeb mõõtmisprotokollis või artiklis, kus tulemusi esitakse mingi arvuhulga või selle järgi koostatud jooniste abil. Teisenemine võib olla keerukas ja on modelleeritav mitme-etapilises skeemis. Jämeda liigendusega skeem:

Objekti omadusi kirjeldatakse mingi füüsilise mudeliga. Mudeli parameetriteks on arvud $\{x_1, x_1, \dots, x_n\} = \mathbf{x}$, kus n on mudeli mõõtmete arv. Aparaat väljastab m objekti kirjeldavat arvu, mis sõltuvad objekti parameetritest kuid ei pruugi neid otse esitada. Mitmekanalilise mõõtmise korral nimetame neid arve kanalisignaalideks ja tähistame $\mathbf{y} = \{y_1, y_1, \dots, y_m\}$, kus m on kanalite arv. Kanalisignaalide hulka nimetame aparaadi kirjeks. Aparaadi kanalite arv võib objekti parameetrite arvuga kokku langeda, võib olla aga ka sellest suurem või väiksem.

Kirje nihe ja müra

Juhul, kui objekti kõik parameetrid on nullid, siis on kanalisignaalid tõlgendatavad kui mõõtmisvead. Mõõtmisaparaate püütakse ehitada nii, et oleks võimalik mõõta ka nullparameetritega objekte ja niiviisi saadud kirjeid analüüsides uurida mõõtmisvigu. Kui i -nda kanali mõõtmisvea Δ_i keskvärtus ei ole null, siis esitatakse viga kui kahe komponendi summa:

$$\Delta_i = y_{i0} + \xi_i ,$$

y_{i0} on siin nulli nihe ja ξ_i on tsentreeritud viga ehk kanalimüra.

ξ_i keskvärtus on null.

Kui mõõtmisvea parameetrid on tuntud, siis on nulli nihe arvutuslikult korrigeeritav (?):

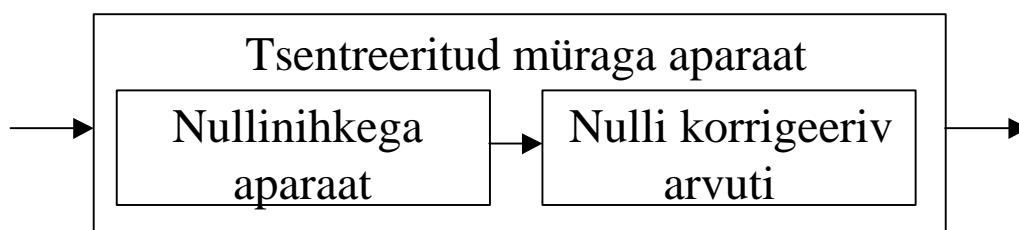
$$y_i := y_i - y_{i0} \quad (i = 1 \dots n).$$

Pärast seda operatsiooni on kanalisignaalid nihkevabad ja mõõtmisveaks jääb tsentreeritud müra. Järgnevas seda ka eeldatakse.

Kirjeldatud mudeli nõrk külg on, et see ei arvesta võimalikku nulli triivi. Täpsemini, eeldab, et triiv on piisavalt aeglane selleks, et nulli nihe ühes nulli korrektsiooni tsüklis oleks tähtsusetu.

Täpsemas teoorias käsitletakse nulli triivi kui müra ülimaldalsageduslikku komponenti.

Nullikorrektsooniga aparaat:

Järgnevate arutluste teine oluline kitsendus on lihtsustav oletus, et müra ei sõltu signalist. Niisugust müra nimetatakse aditiivseks. Kui signaal kasvab, jääb absoluutne viga muutumatuks ja relatiivne viga kahaneb. Äärmuslikult teistsuguses mudelis loetakse relatiivne viga muutumatuks ja müra nimetatakse multiplikatiivseks. Paremates mudelites koosneb müra aditiivsest ja multiplikatiivsest komponendist.

Aparaadi homogeenne ja lineaarne matemaatiline mudel

Aparaat on lineaarne siis, kui kanalisignaali sõltub parameetritest lineaarselt:

$$y_i = \sum_{j=1}^n g_{ij} x_j + \xi_i, \quad i = 1 \dots m$$

ξ_i on ehk kanalimüra väärtus ehk mõõtmisviga. “Homogeenne” tähendab, et kanalisignaali müra keskvärtus on null ja keskvärtustest rääkides võiks aparaaditeisenduse võrrandi ehk aparaadivõrrandi kirjutada

$$y_i = \sum_{j=1}^n g_{ij} x_j .$$

See on vormilt lineaarteisenduse üldine võrrand. Algebra kursuses kirjutatakse niisugune võrrand matrikskujul:

$$\mathbf{y} = \{y_i\}, \quad \mathbf{G} = \{g_{ij}\}, \quad \mathbf{x} = \{x_j\},$$

$$\mathbf{y} = \mathbf{G}\mathbf{x}$$

\mathbf{x} on mõõdetavate parameetrite vektor,

\mathbf{y} kirje vektor ja

\mathbf{G} aparaadimatriks.

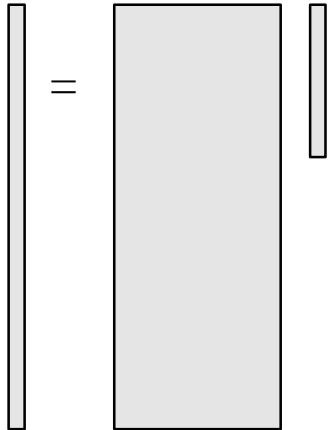
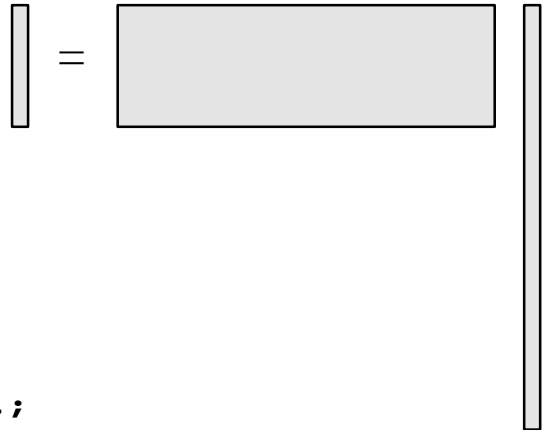
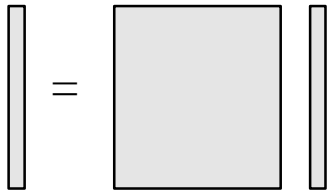
Müra arvesse võttes kirjutatakse aparaadivõrrand kujul

$$\mathbf{y} = \mathbf{G}\mathbf{x} + \boldsymbol{\xi}$$

kus $\boldsymbol{\xi}$ on juhuslik tsentreeritud vektor koordinaatidega ξ_i .

Müra loetakse aditiivseks seepärast, et säilitada mudeli lineaarsust.

Maatriksi ja vektori korrutamine:


```

Const n = ...;
      m = ...;
.....
Var   s : real;
x : array [1..n] of real;
y : array [1..m] of real;
g : array [1..m, 1..n] of real;
.....
for i:= 1 to m do begin
    s := 0;
    for j := 1 to n do s := s + g [i, j] * x [j]
    y [i] := s;
end;

```

```
Program Skalaarkorrutise_demo;
```

```
Const dim = 10;
```

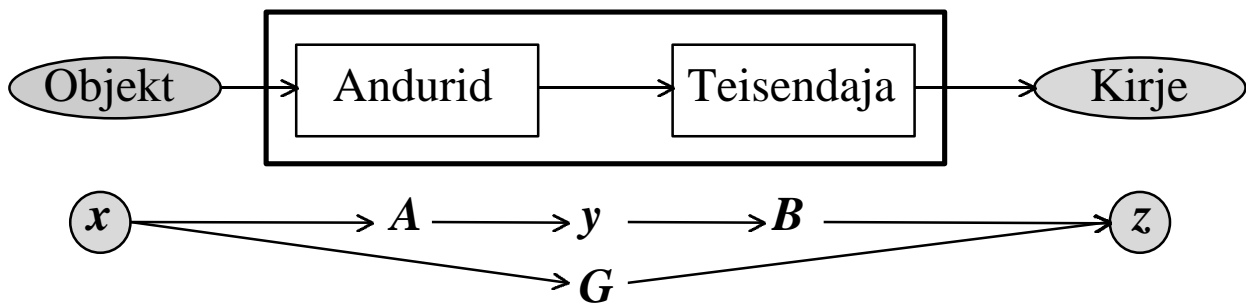
```
Type vector = array [1..dim] of double;
     matrix = array [1..dim] of vector;
```

```
Function Skalaar (a, b : vector) : double;
  Var i : integer;
      s : double;
  Begin
    s := 0;
    for i := 1 to dim do s := s + a [i] * b [i];
    skalaar := s;
  End;
```

```
VAR y, x : vector;
    g : matrix;
    i : integer;
```

```
BEGIN
  {.....}
  for i := 1 to dim do y [i] := skalaar (g [i], x);
  {.....}
END.
```


Liitaparaat ja mudeli universaalsus

$$y = Ax \quad z = By \quad z = B(Ax) = (BA)x$$

$$\text{Järeldus: } z = Gx, \text{ kus } G = BA$$

Mida tähendab BA ?

$$x_j, \quad j = 1..n,$$

$$y_k, \quad k = 1..p,$$

$$z_i, \quad i = 1..m,$$

$$y_k = \sum_{j=1}^n a_{kj} x_j \quad z_i = \sum_{k=1}^p b_{ik} y_k$$

$$z_i = \sum_{k=1}^p b_{ik} \left(\sum_{j=1}^n a_{kj} x_j \right) = \sum_{j=1}^n \left(\sum_{k=1}^p b_{ik} a_{kj} \right) x_j$$

$$z_i = \sum_{j=1}^n g_{ij} x_j$$

$$g_{ij} = \sum_{k=1}^p b_{ik} a_{kj}$$

Spektromeeter

Termin “spekter” tähistab mingi suuruse jaotust. Näited: kiirgusenergia jaotus sageduse järgi, aerosooliosakeste jaotus suuruste järgi jne.

Füüsikaline spekter on looduslik objekt ja see ei tähenda ei graafikut, funktsiooni ega arvutabelit. Need viimased on matemaatilised objektid, mida kasutatakse spektri mudelitena.

Optilist spektrit tavatsetakse kirjeldada funktsiooniga

$$f(\nu) = \frac{dE}{d\nu},$$

kus E on sagedusest ν madalama sagedusega kiirgusenergia voo tihedus. Spektrite mõõtmise tulemusi aga ei esitata tavaliselt funktsioonivalemiga, vaid spektrifunktsiooni graafikuga.

Aerosoolispektrit tavatsetakse kirjeldada fraktsioonikontsentratsioonide tabeliga või sellele vastava tulpdiagrammiga. Kui fraktsioonide arvu suurendada, siis läheneb tulpdiagramm sujuvale graafikule. Teiselt poolt, reaalne sujuv graafik ei sisalda kunagi lõpmatut hulka defineeritud väärtustega punkte, neid punkte on tavalisel mõnisada kuni mõnikümmend tuhat.

Spektrit mõõdetakse kas paralleelkanalitega aparraadi või skaneeriva aparraadi abil, mõlemal juhul on tulemuseks lõplik hulk arve. See asjaolu ei takista aga spektrit modelleerimast lõpmatut arvu punkte sisaldava pideva funktsiooniga.

Ei tohi küsida, kas spekter on funktsioon või lõplik tabel. Spekter on looduslik objekt ja teda võib modelleerida kas funktsiooniga või lõpliku tabeliga, ühel mudelil on ühed head omadused ja teisel mudelil teised head omadused.

Spektromeeter on aparraat, mis seab spektrile x vastavusse kirje y . Sellest kirjest lähtudes on tarvis kirjeldada spektrit. Enamus spektromeetreid on lineaarsed aparraadid ja juhul kui spektrit ja kirjet kirjeldatakse lõplike arvutabeliga, saab kasutada eelpool kirjeldatud lineaarse aparraadi algebralist mudelit. Spektromeetri enda omaduste kirjelduseks on siis aparraadimaatriks ja spektromeetri kaliibrimine tähendab aparraadimaatriksi määramist.

Näide A. Mirme dissertatsioonist

3. EAS spectrum printout.

EAS TU No. 4 DATA=1994 5 25 TIME=19 59 59

D	N	SN
(nm)	(1/cm ³)	(1/cm ³)
10 - 18	32.46	19.44:*****
18 - 32	598.80	28.75:*****
32 - 56	1715.06	24.30:*****
56 - 100	2567.56	28.29:*****
100 - 178	1218.39	10.02:*****
178 - 316	313.29	3.48:*****
316 - 562	80.64	0.73:*****
562 - 1000	11.64	0.16:*****
1000 - 1778	1.02	0.07:*****
1778 - 3162	0.53	0.06:*****
3162 - 5624	0.11	0.01:**
5624 - 10000	0.01	0.00:

The first row presents the version number, date and time. The spectrum is presented as a distribution of fraction concentrations in the form; the fraction limits, the estimated number concentration of particles in particles per cm³ of the fraction and the standard deviation of the estimate. The distribution is visualised by asterisks on the logarithmic scale.

Spektri mõõtmise lõpmatumõõtmeline mudel

Tähistused: spektri argument ν , spektraalfunktsioon x , kirje (ja müra) argument w , kirje y , müra ξ .

Kirje üksik punkt on spektraalfunktsiooni väärtuste lineaarkombinatsioon, millele liitub müra:

$$y_{\circ} = \int_{\nu_{\min}}^{\nu_{\max}} g_{\circ}(\nu) x(\nu) d\nu + \xi_{\circ}.$$

Milline on funktsiooni g füüsikaline sisu?

Homogeense aparaadi korral on $\langle \xi_{\circ} \rangle = 0$.

Üldine aparaadivõrrand:

$$y(w) = \int_{\nu_{\min}}^{\nu_{\max}} g(w, \nu) x(\nu) d\nu + \xi(w)$$

Aparaadifunktsiooni interpretatsioon.

Analoogia lineaarse filtriga (signaaliteooria).

Sidumaparaat

Ülesanded lihtsustuvad oluliselt erijuhul kui $g(w, v) = g(w-v)$:

$$y(w) = \int_{-\infty}^{\infty} g(w-v)x(v) dv + \xi(w) = \int_{-\infty}^{\infty} g(u)x(w-u) du + \xi(w)$$

Kui $\xi = 0$, siis on ülaltoodud teisendus konvolutsioon ehk sidum (vene k. “свертка”).

Tähistame Fourier pärioperaatori F ja pöördoperaatori $F' = F^{-1}$:

$$S(\omega) = F\{s(x)\} = c_1 \int_{-\infty}^{\infty} s(x)e^{-i\omega x} dx$$

$$s(x) = F^{-1}\{S(\omega)\} = c_2 \int_{-\infty}^{\infty} S(\omega)e^{i\omega x} d\omega$$

$$c_1 c_2 = \frac{1}{2\pi}, \text{ tavaliselt } c_1 = \frac{1}{2\pi} \text{ ja } c_2 = 1$$

Vahel kasutatakse argumendina ω asemel $f = \omega/(2\pi)$.

Küsimus: millised on ω ja Fourier kujutise mõõtühikud?

Sidumi omadus:

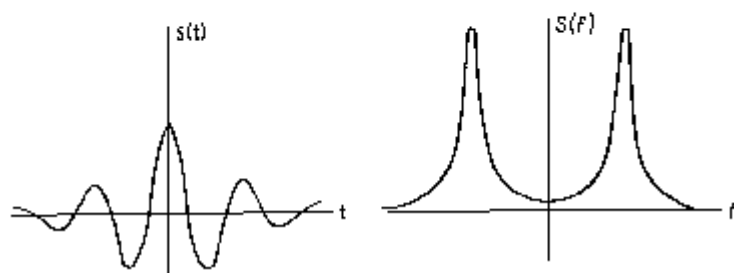
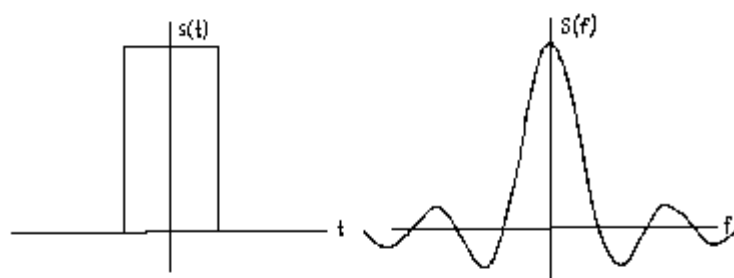
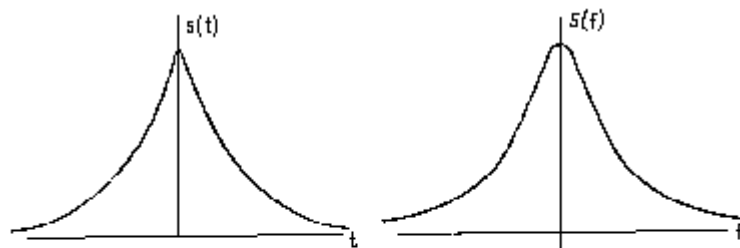
$$F\{y\} = F\{g\} F\{x\}$$

PS: matemaatikahariduseta raadioamatööri arutlus lineaarsest filtrist.

Lõpmatumõõtmeline teooria on väga hea teoreetilistes arutlustes.

Eksperimentaatori jaoks arendab see füüsikalist intuitsiooni. Tegelikult andmetöötlemiseks see teooria aga vahetult ei sobi, sest lõpmatumõõtmelist kirjet pole kuskilt võtta. Lõpmatumõõtmelisest teoriast lähtudes peab praktilises andmetöötlemises kasutama matemaatilisi numbrilisi meetodeid, mis tähendab teise astme modelleerimist: esialgse lõpmatumõõtmelise mudeliga seatakse vastavusse sekundaarne lõplikumõõtmeline mudel.

Koopia raamatust: valik Fourier kujutisi

Lõpmatumõõtmelise mudeli algebraseerimine

Delta-summa meetod. Ristkülikfraktsioonide meetod.

Algebraseerimine numbrilise integreerimise valemite abil.

Universaalne mudel: algebraseerimine koordinaatesituse abil.

Baas $\{f^i(v)\}$, $i = 1..n$.
$$x(v) = \sum_{i=1}^n x_i f^i(v)$$

Erijuhtumid: δ -baas, tulp-baas, kolmnurkbaas, spline-baas, ..., Fourier baas?

Näide A. Mirme dissertatsioonist:

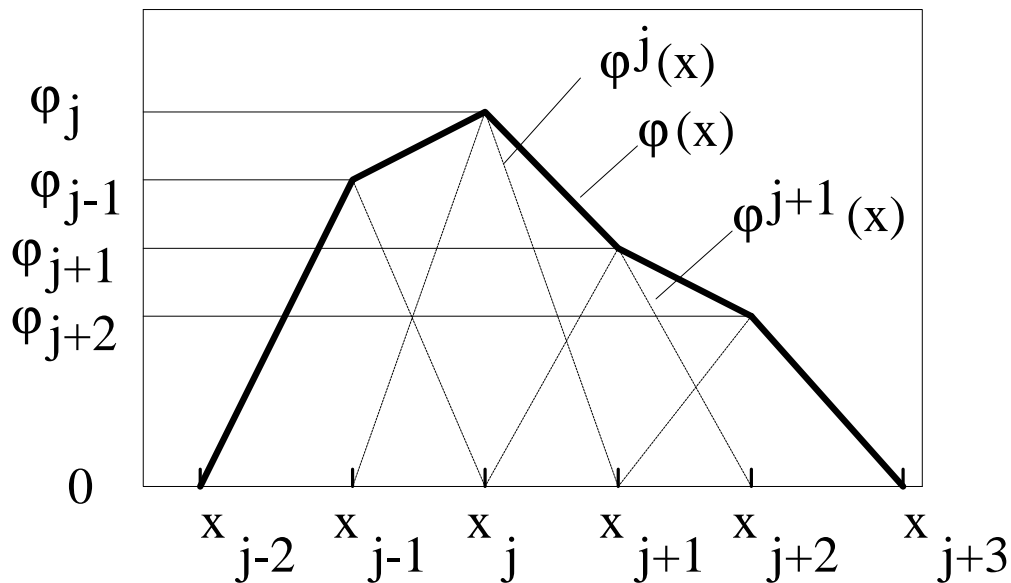

Figure 12. Linear sectioned spectrum model

Valik eriomadustega aparate

- Ühikaparaat
- Diagonaalaparaat
- Tsirkulatsioonaparaat
- Ortogonaalaparaat
- Fourier aparaat
- Multipleksaparaadid ja Fellgeti (1951, 1958) võit
näide: kahe keha kaalumine.

1	0	0	0	0
0	1	0	0	0
0	0	1	0	0
0	0	0	1	0
0	0	0	0	1

5	0	0	0	0
0	6	0	0	0
0	0	1	0	0
0	0	0	3	0
0	0	0	0	7

1	2	3	4	5
5	1	2	3	4
4	5	1	2	3
3	4	5	1	2
2	3	4	5	1